

מיסבייאת אלסיף: 27. למה - אליש תכאבית לתהרוב ונסרקת מיני ולם כברת אליו ואבעתך פיל פרחא ופיל גיניה פיל דף ופיל טנבור: 28. ולא - ולם תרכתני ליאקביל לבניני ולבנאתי הלאן גהילית סנוע: 29. יש - מווגוד קדרה פי ידי ליאצנע מעכון ראדי ואילה אבוכון מבאריח קאל אלי קאילא חתיריז לך מן תכלים מע יעקוב מן חסין חיתא ראדי: 30. ועתה - והלאן מצי מציתי אין שוק שתקת לבית אבון אליש סרקת אלא מעבודי: 31. ויען - וגווב יעקוב וקאל ללבן אין כיפית אין קילית לילא תבלוס אלא בנתאך מן ענדי: 32. עם - מע אלדי תווגאד אלא מעבודך לם יעיש קבל אכוותנא חקיק לך איש ענדי וכוד לך ולם עריף יעקוב אין רחל סרקתהון: 33. ויבא - ואיגא לבן פי כימית יעקוב ופי כימית לאה ופי כימית תנתין אלאגוואר ולם ווגיד וכרג מן כימית לאה ואיגא פי כימית רחל: 34. ורחל אכדית אלא אלאצנאם וגעלתהון פי (רחל) חדאגת אלגמל וגלסית עליהון ודסס לבן אלא גמיע אלכימיה ולם ווגיד: 35. ותאמר - וקאלית אלא אבוהא לא ישתאר פי חצריית סידי אין לם אגציר ליאקום מן קידמך אין עאדית נסוואן לי ופתש ולם ווגיד אלא אלאצנאם: 36. ויחר - ושתאר ליעקוב ותכצם (פי) מע לבן וגווב יעקוב וקאל ללבן איש גירמי איש כיסיתי אין רגדת וראיי: 37. כי - אין דססת אלא גמיע אוואניי איש וגדית מן גמיע אוואניי ביתך געל הינא קבל אכוותי ואכוותך ויטרעו בין תנינא: 38. זה - הדא עשרין סניה אנא מעך נעגתך ומעוזיך לם אתכלו וכבוש גנאמך לם אכלת: 39. טרפה - פטיסיה לם גבית אליך אנא אנקיסה מן ידי תפתישהא סרקית נהאר וסרקית ליל: 40. הייתי - כינית פיל יום חרקני שוב וגליד ביל ליל וטרית נומתי מן עיניי: 41. זה - הדא אלי עשרין סניה פי ביתך כדמתך

מכתפין מנקטין ומזנרין: 11. ויאמר - וקאל אלי מלאך אלרב פיל חלאם יעקוב וקילית הוודאני: 12. ויאמר - וקאל רפאע הלאן עיונך ונצור גמיע עתדיד טלעין עלא אלגנאם מכתפין מנקטין ומזנארין אין נצרת אלא גמיע אלדי לבן צאניע לך: 13. אנכי - אנא טאייק בית אל אלדי מסחת תם מצטביה אלדי נדרת לי תם נידיר הלאן קום כרוג מן אלארץ האדי ורגאע אלא ארץ מוולדתך: 14. ותען - וגוובית רחל ולאה וקאלו לו אנכאן עאד לינא קיסים וורתיה פי בית אבונא: 15. הלא - הוולא אגנבייאת נחסבנא לו אין בענא ואכל איצא תכול אלא פיעיתנא: 16. כי - אין גמיע אלעישיר אלדי פרק אלרב מן אבונא לינא הוא ולבנינא והלאן גמיע אלדי קאל אלרב אליך צנאע: 71. ויקם - וקם יעקוב וחמל אלא בנינו ואלא נסוואנו עלא אלגמיל: 18. וינהג - וסק אלא גמיע בושו ואלא גמיע כיסבו אלדי כיסב משתרא בושו אלדי כיסב פי פדן ארם ליגי אלא יצחק אבו ארץ כנען: 19. ולבן מיצי ליגיו אלא גנאמו וסרקית רחל אלא אלאצנאם אלדי לאבוהא: 20. ויגנב - וסרק יעקוב אלא עקל לבן אלארמי עלא לים כבר לו אין האריב הוא: 21. ויברח - והרב הוא וגמיע אלדי לו וקם ופת אלא אלנהר אלפרא וגעל אלא וגהו גבאל אלגלעד: 22. ויגד - ותכבר ללבן פי יום אלתאלית אין הרב יעקוב: 23. ויקח - ואכד אלא אכוותו מעו ורגד וורא טריק סבעת אייאם וליחיק אלו פי גבל אלגלעד: 24. ויבא - ואיגא קול מן קדם אלרב אלא לבן אלארמי פי חלם אלליל וקאל לו חתיריז לך לילא תכלים מע יעקוב מן חסין חיתא רדי: 25. וישג - וליחיק לבן אלא יעקוב ויעקוב פתח אלא כימתו פיל גבל ולבן וקאף אלא אכוותו פיל גבל אלגלעד: 26. ויאמר - וקאל לבן ליעקוב איש צניעית וצרקת אלא עקלי וסיקית אלא בנאתי כי

ורגד = ורכין. 24. ויבא אלהים - ובא דיבור מלפני האלהים, כת"א (ואתא מימר מן קדם ה'). 25. תקע - פתח, בעקבות ת"א (פרס). ב: גראין - שתל, תקע. אבל את "תקע" השני שכפסוק, תרגמו שניהם: ווקאף - העמיד. 34. בכר - תרגם שני תרגומים הלופיים, ואילו ב רק אחד: רחיל. 39. אנכי אחטנה - אם אני אפחית, מידי תבקשנה, בעקבות ת"א (כד הוה שניא ממנינא מן ידי את בעי לה).

לא

13. האל בית אל - ב: אלטאייק אלדי איתגלית עליך פי בית אל - האל אשר התגליתו אליך בבית אל, כת"א (דאתגליתו עליך בבית אל). 16. העשר - אלעישיר, אין טילה זו ערבית, ויש להניח שהיא יסוד עברי שנגזר מהטילה "עשיר", השכיחה בערבית והיודית במזרח, כולל סוריה. ב: דוליה - עושר. 18. מקנהו - מקנת צאנו. ב: בושו - מקנהו. 20. לב לבן - דעת לבן, וכן בפסוק 26, וכן ב. 21. הנזיר - נהר פרת. 23. וירדה -